

„i Kjøbenhavn for Politikassens og udenfor Kjøbenhavn for vedkommende Ræmnerkassens eller Repartitionsfonds Regning. For Kjøbenhavn træder derhos Politidirecteuren i Amtmandens Sted“

og bortsalder saaledes Udkastets: For Amtsrepartitionsfondens — Sted.
vedtoges eenstemmigt med 29 St.

2) Forslag af Lehmann (tiltraadt af Udvalget) til § 1, 2det Affnit:

„Ifølge denne Lov“ udgaaer.
vedtoges eenstemmigt med 29 St.

3) Forslag af Lehmann (tiltraadt af Udvalget) til § 1, 3die Affnit:

„i Medhold af nærværende Lov og Pl. 3die April 1844“, udgaaer.
vedtoges eenstemmigt med 28 St.

Formanden: Jeg skal dernæst sætte under Forhandling den nye § 2, som er foreslaet af et Medlem af Udvalget.

B. Christensen: Det trænger formentlig ikke til nogen videre Udvikling, at det af Udvalgets Medlem stillede Forslag til en ny § 2 efter de Forandringer, der bleve vedtagne ved anden Behandling, er et betydeligt og upaatvivlelig meget velgrundet Tillæg til Loven. Man vil næppe være i Tvivl om, at de specificerede Sygdomme ere af den Besskaffenhed, at de bør være Gjenstand for Lovens Bestemmelser, og heller ikke vil man uden Tvivl kunne reise nogen Indvending imod, at der tillægges det vedkommende Ministerium den Bemyndigelse, som den ærede Forslagsstiller har foreslaet, i de Tilfælde, hvor en anden Art Sygdom maatte endogfaa en almindelig og ellers mindre ondartet Sygdom maatte gjøre Krav paa lignende Foranstaltninger. Udvalget har ikke havt den allerminste Tvivl om at ansee dette Forslag for en Forbedring og næsten som et nødvendigt Supplement til Loven efter de Forandringer, som ere stete ved anden Behandling. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget til det ærede Things velvillige Antagelse.

Drejer: Ja, jeg er aldeles enig med den sidste ærede Taler i, at første Deel af den foreslaede nye Paragraph er en ligefrem Gjentagelse af en Deel af det, som før fandtes i Paragraph 4, og navnlig af Fortegnelsen over de Sygdomme, der ansees for særdeles farlige, hvilket ifølge de Forandringer, der stete ved anden Behandling, meget passende er henført der, hvor det nu findes. Hvad den sidste Passus angaaer, da er det jo i Almindelighed ikke meget ønskeligt, at det skal overlades til vedkommende Minister at bestemme, paa hvilke Tilfælde en Lov skal anvendes; men her er det vistnok en Nødvendighed, ligesom det er i Overensstemmelse med, hvad der af endeel Uendringforslagsstillere til anden Behandling var foreslaet og da blev vedtaget, nemlig efter Ravningsvælsen af de forskellige ondartede Sygdomme at føie de Ord til: „eller andre lignende ondartede, smitsomme Sygdomme“. Det er, troer jeg, en forbedret Gjentagelse af bemeldte Tilføining, og jeg maa saaledes være aldeles enig med den sidste ærede Taler i, at det Hele er en Forbedring.

Indenrigsministeren: Ja, efter disse Udtalelser skal jeg indskrænke mig til blot at erklære, at jeg ligeledes maa ansee det her foreliggende Forslag for en forbedret Affattelsesmaade af det, der blev vedtaget ved anden Behandling. Det forekommer mig nødvendigt med Hensyn til Lovens Bygning, at den Opregning, der før fandtes i § 4, kommer højere op, og det er en meget hensigtsmæssig Form, hvorunder det nu udtrykkelig er udtalt, at Indenrigsministeriet gjennem en offentlig Kundgjørelse kan fastsætte, hvorledes disse, iøvrigt noget ubestemte Ord: „af lignende smitsom og ondartet Natur“ skulle forstaaes.

Dahl: Ja, jeg er ogsaa aldeles enig i den sidste Bestemmelse; kun forekommer det mig tvivlsomt, om det ikke vilde være rigtigt, at der kunde tages nogle mindre stærke Forholdsregler mod de Sygdomme, som ikke have en saa ondartet Charakter; men jeg anseer det for tvivlsomt, om det ikke kan finde Sted,